

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-311-0047

Dato: 7. juni 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 221 - Forslag til Lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og børnefamilieydelsen (Ingen regulering af beløbsgrænser i 2011-2013, begrænsning af fradraget for faglige kontingenter og loft over børnefamilieydelsen).

Hermed sendes svar på spørgsmål 18 af 31. maj 2010.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Frank Aaen (EL).

Troels Lund Poulsen

/ Søren Schou

Spørgsmål 18:

Kan ministeren bekræfte, at provenuet frem til 2015 ved helt at aflyse forhøjelsen af topskattegrænsen giver det samme provenu, som der er beregnet at opnå ved at skære i børnefamilieydelsen?

Svar: Den umiddelbare provenueffekt før tilbageløb og adfærd ved ikke at forhøje topskattegrænsen i 2014 og 2015 vil være et merprovenu i størrelsesorden 4,0 mia. kr. i forhold til lovforslaget.

Det svarer omtrent til summen af provenuet i 2011-2015 af ændringerne i børnefamilieydelsen, heri også indregnet de reviderede ændringer.

Betragtes den varige virkning, der også omfatter provenueffekter af perioden efter 2015, vil den varige virkning af permanent ikke at forhøje topskattegrænsen være ca. 1,9 mia. kr. mere end lovforslaget.

Til sammenligning er den varige virkning af ændringerne i børnefamilieydelsen ca. 1,15 mia. kr., jf. også provenubemærkningerne til ændringsforslaget herom.

Efter tilbageløb ville den varige virkning af permanent at undlade at forhøje topskattegrænsen være ca. 1,4 mia. kr., mens den varige virkning af forslaget om ændringerne af børnefamilieydelsen er ca. 0,85 mia. kr.

De to finansieringsbidrag har imidlertid vidt forskellige adfærdsvirkninger.

Ændringerne af børnefamilieydelsen vurderes at bidrage med et øget arbejdsudbud på i størrelsesordenen 100 fuldtidspersoner svarende til ca. 25 mio. kr. i yderligere provenu.

Hvis topskattegrænsen derimod permanent blev fastholdt, vurderes arbejdsudbuddet at ville blive reduceret med i størrelsesordenen 4.000 fuldtidspersoner, svarende til de offentlige finanser varigt forværres med ca. 1 mia. kr.

Efter tilbageløb og adfærd er det varige finansieringsbidrag fra ændringerne af børnefamilieydelsen knap 0,9 mia. kr. Derimod ville en permanent undladelse af at forhøje topskattegrænsen kun bidrage med ca. 0,4 mia. kr.

Det er derfor ikke muligt at sikre Genopretningsaftalens samlede finansieringsbidrag til fremtidens velfærd ved at bytte de to elementer.

I øvrigt mener jeg ikke – uagtet at finansieringsbidraget fra topskattegrænsen ikke er tilstrækkeligt stort – at det vil være forsvarligt at undlade at forhøje grænsen for topskatten. En af de største udfordringer i de kommende år bliver at øge arbejdsudbuddet både kvantitativt og kvalitativt i takt med, at de generationer, der kommer ind på arbejdsmarkedet, er væsentligt mindre end de generationer, der forlader arbejdsmarkedet. I den situation er der netop brug for, at marginalskatten for fuldtidsbeskæftigede personer med indkomster omkring eller lidt over gennemsnittet også får noget ud af at levere en ekstra indsats.